

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5321/2019
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Римокатоличке жупе “Узвишење Светог Крива” из ..., чији је пуномоћник Мирослав Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Нада Опачић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2398/19 од 29.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2020.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2398/19 од 29.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2398/19 од 29.08.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 696/15 од 20.02.2019.године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужиоца Римокатоличке жупе „Узвишење Светог Крива“ из ..., којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о заједничком улагању закључен дана 05.08.2008.године и анекс уговора од 21.07.2011. године, између тужиоца Римокатоличке црквене општине Рума, сада Римокатоличка жупа „Узвишење Светог Крива“ из ... и туженог АА из ... . Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су ништаве одредбе члана 6. став 2. и члана 8. Уговора о заједничком улагању закљученог дана 05.08.2008. године између тужиоца и туженог и члана 1. Анекса број ... закљученог између истих странака дана 21.07.2011. године у .... Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 67.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2398/19 од 29.08.2019. године, ставом првим изреке, жалба туженог је усвојена и пресуда Основног суда

у Руми П 696/15 од 20.02.2019.године преиначена у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 282.000,00 динара (уместо износа од 67.500,00 динара) са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, док је у преосталом делу иста пресуда потврђена, а жалба тужиоца одбијена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да надокнади туженом трошкове жалбеног поступка у износу од 45.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања у општем интересу или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени овог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе да се о изјављеној посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе. Коначно, нема места ни новом тумачењу материјалног права чијом применом на утврђено чињенично стање је у овом спору одлучено о неоснованости тужбеног захтева зато што кумулативно нису испуњени објективни и субјективни услови прописани чланом 141. став 1. Закона о облигационим односима за потпуну, односно делимичну ништавост спорног уговора као зеленашког правног посла, односно због неодређености основа и предмета обавезе странака, у смислу чланова 47. и 52. истог закона.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у износу од 3.000.001,00 динар, одређена у поднеску тужиоца од 17.10.2016.године (члан 33. став 2. ЗПП) истовремено је и вредност предмета спора побијаног дела. Овај износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, због чега тужиочева ревизија није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП,
одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић